यादवीहसितैः सार्द्धं योधानां मीलितं यशः ॥ ६० ॥
एकदा सर्वतो भग्नाः स्वसेनास्त्रातुमुद्यतः ।
तं संरुरोध योद्धारं सङ्गरे लाङ्गलध्वजः ॥ ६१ ॥
तयोस्तुल्यौजसोर्युद्धे चिराय करवर्तिनी ।
मल्लौ विजयसन्देहे वरणास्त्रजयश्रियः ॥ ६२ ॥
अथ शस्त्रक्षतैरङ्गैरालिलिङ्ग रणाङ्गने ।
भुवं काश्मीरको राजा यादवस्तु जयश्रियं ॥ ६३ ॥
गतिं प्रवीरसुलभां तस्मिन् सुक्षत्रिये गते ।
श्रीमान् दामोदरो नाम तत्सूनुरभृत क्षितिं ॥ ६४ ॥
भोगयोगोर्जितं राज्यं प्राप्तवानपि भूपतिः ।
ध्यायन् पितृबधं मानी नोपलेभे स निर्वृतिं ॥ ६५ ॥
अथोपसिन्धुगान्धारैः सङ्घे कन्यास्वयंवरे ।
निमन्त्र्य शुश्रावानीतान् वृष्णीन् दर्पोष्णदोद्रुमः ॥ ६६ ॥
ततस्तस्यातिसंरम्भात् तानद्वरस्थितान् प्रति ।
यात्राभूद्वाजिनीवाजिरेणुग्रस्तनभस्तला ॥ ६७ ॥
तदाहवे विवाहोत्का निघ्नति स्म पतिंवरा ।
आसीत् तच्छुपुरन्ध्रीणां गान्धारेषु स्वयंवरः ॥ ६८ ॥
तदाक्रान्तासुहृच्चक्रः स चक्रायुधसङ्गरे ।
चक्रधाराध्वना धीरश्चक्रवर्त्ती दिवं ययौ ॥ ६९ ॥